

(اول بخش)

(7.2.2021)

در هر دعای مغرب ، ما می شنویم؛ "الحال ای خداوند بنده خود را رخصت می دهی، به سلامتی بر حسب کلام خود. زیرا که چشمان من نجات تو را دیده است،)... لوقا (29-31: 2: لوقای انجیل نگار به ما اطلاع می دهد که شمعون صالح در لحظه ای که او خواست عیسی را به عنوان نوزادی 40 روزه در معبد اورشلیم در آغوش خود بگیرد، با این کلمات خدا را ستایش و سپاس گفت.

اما شمعون که بود که ادعای این افتخار خاص را از خدا نمود؟ او مردی مومن و متدین بود و مشتاقانه منتظر تحقق نبوت های اشعیا و سایر پیامبران در مورد آمدن مسیحا مسیح به زمین بود ، که نجات قوم اسرائیل را ارائه می داد. علاوه بر این، شمعون پیر، روح القدس را در خود داشت که به او وعده داده بود قبل از اینکه با چشمان خود منجی ، مسیحا مسیح، را ببیند دنیا را ترک نخواهد کرد. بنابراین ، ما شادی و احساس او را درک می کنیم ، هنگامی که در آن روز روح القدس شمعون را آگاه ساخت که زمانی که آرزو می داشت فرا رسیده است ، و او را ترغیب کرد که به معبد برود. بلافاصله ، او به دیدار کسی شتافت که یک زندگی کامل را ، تا پیری منتظر بود تا او را ببیند. و به محض دیدن مریم مقدس با یوسف که نوزاد الهی چهل روزه را به معبد می آوردند ، مسیحا مسیح را شناخت. همانطور که باسیل کبیر می نویسد ، قدرت الهی نوزاد ، چشمهای پاک قلب شمعون را روشن کرد و بنابراین او را ملزم ساخت تا خدا را ببیند. ببیند، یعنی اینکه او نوزادی مانند همه نوزادان دیگر نبود ، بلکه تمام خدای در او ساکن بود. با این احساس ، شمعون پارسا دستهایش را دراز کرد و عیسی را در آغوش خود پذیرفت ، خدا را تمجید کرد و گفت:

"الحال ای خداوند بنده خود را رخصت می دهی، به سلامتی بر حسب کلام خود. زیرا که چشمان من نجات تو را دیده است، که آن را پیش روی جمیع امتهای مهبها ساختی. نوری که کشف حجاب برای امتهای کند و قوم تو اسرائیل را جلال بود)" لوقا (29-32: 2:

همانطور که توصیف شده، این قطعه عنوان شمعون ، یکی از زیباترین بخش های کتاب مقدس است. بسیاری از پدران مقدس کلیسای ما در مفاهیمی که در آن گنجانده شده است، کاوش کرده اند ، به همین دلیل استفاده روزانه از آن در کلیساهای مقدس ما مقرر شده است.

بیاید برخی از مفاهیم اصلی موجود در این کلمات شمعون پیر را ، تا حد امکان کوتاه ، بررسی کنیم:

1- اشتیاق شدید روح انسان برای ملاقات مسیح.
همانطور که دیدیم ، شمعون این وعده را از روح القدس دریافت کرده بود که اگر مسیحا را ببیند نمی میرد. سالها صبر کرد تا این وعده محقق شود. برای دهه ها او چیزی ندید. او به سن 100 سالگی رسیده بود ، اما هنوز هیچ نشانه ای ندیده بود؛ اما ناامید نشد. مفسران این آیه از کتاب مقدس تخمین می زنند که ، زمانی که او ادعا کرد که تحقق آرزوی مقدس خود را می بیند، به سن 115 سالگی رسیده بود. چقدر این امر برای ما دلگرم کننده است که صبورانه منتظر تحقق آنچه خداوندمان به ما وعده داده است بمانیم. ممکن است به تأخیر بیفتد ، اما در پایان همه چیز تحقق می یابد.

2- خرسندی مطلق روح انسان از ملاقات با مسیح نجات دهنده.
شمعون صالح ، از همان لحظه ای که نوزاد الهی را در آغوش خود گرفت ، احساس کرد که همه گنجینه ها و شادی های زمین را به دست آورده است. او در زندگی خود چیزی بیش از این نمی خواست. هدف زندگی

او محقق شد. به همین دلیل احساس کرد که نیاز دارد از خدا بخواهد او را رخصت دهد. کف کشتی او، که وی را به بندر زمین بسته نگه داشته بود را باز کند و به بندر آسمانی برود! گویی که می گوید: اکنون ، پروردگارا ، مرا از این زندگی رها کن. بنده وفادار خود را مرخص کن ، تا آرامی یابد. حال بگذار مرگ بیاید و مرا ببرد. آرزوی من برآورده شد. من با چشم خود پسر تو را دیدم! هیچ انتظار دیگری در این دنیا ندارم. روحم را نزد خود ببر.

حقیقت! ما ایمانداران ارتدوکس این خرسندی و پر بودن را از ارتباط داشتن با مسیح ، همانطور که توسط شمعون پیر احساس شد، تجربه می کنیم! او فقط چند دقیقه مسیح را در آغوش خود گرفت و دیگر هیچ. ما ادعای منفعت بسیار بیشتری را از مسیح داریم: با تعמיד، ما با مسیح متحد می شویم و با عشاء ربانی مقدس کل مسیح می آید و در درون ما ساکن می شود. و کلیسا به منظور کمک به ما تا این خرسندی و شادی درونی را احساس و ابراز کنیم ، او به درخواست های ایوکریستیک بعد از عشاء مقدس ربانی "خداوندا، اکنون اجازه بده تا خادم تو در آرامش راهی شود" را اضافه کرد. آیا ما این خرسندی عمیق، شادی و نشاطی که مسیح به ما ارائه می دهد را زندگی می کنیم، یا اینکه ما به دنبال خرسندی دیگری به دور از مسیح هستیم! شایسته است که صادقانه به اعماق روح خود نگاه کنیم و هر کس پاسخ خود را بدهد.

بخاطر کمبود وقت ، ما در خطبه بعدی موضوع خود را ادامه خواهیم داد. حال بیایید با اعلان سرود دعای مغرب جشن برکت شمع [منظور جشن ارائه خداوند به معبد می باشد] به یونانی (Ypapanti، پایان دهیم:

"ای وفاداران ، بیایید ما از مسیح استقبال کنیم و او را با سرودی از ستایش و جلال پذیرا شویم. او همان نجات است که شمعون دیده است"

آمین

~ متروپولیتن پیسیدیه، اسقف اعظم سوتیریوس